

Josep Pla

LLAÇOSTA I POLLASTRE

(Sexta Serie de "Cores Vistes")

primera edició

Biblioteca Selecta-
Barcelona

Quatre paraules.

El present volum, constitueix la sexta serie de "Cosa, vint," i porta per títol "Llagosta i pollastre" perquè aquest és el ~~títol~~ del petit assaig sobre la nostra cuina que encapçalava el recull de papers. En tots els volums anteriors - llevat del primer - hem seguit el mateix ~~sistema~~ criteri.

El títol del present volum, és una mica vella, ja ho veip; no té res a veure amb els finíssims títols ~~del~~ dels llibres de literatura narrativa, generalment elítics o estímulants al menys; la meua imaginació, però, és tan àvida, que no he sabut trobar un títol blau cel, en virtut de lo qual m'he hagut de contentar posant-li el nom que porta, tan terra a terra. Si algú m'en fa retret, vagi un pas endavant, les excuses, més completas, perquè no paga pas la pena de veure per coses tan minces.

Amb el nom de "Cosa, vint," està prevista la publicació de la meua obra de joves text, gran part de la qual permaneixia inédita; l'altra part, la més petita, havia estat publicada esporàdicament i inconseqüentment. Per arribar a donar-li un punt de coherència he hagut de lligar molts caps i fer alguns recortes, perquè molts de les coses que he publicat, no les ponceixo. D'un costat això m'ha donat molta feina; però per l'altre m'ha estat de gran utilitat, perquè m'ha obligat a realitzar el treball necessari per fer los intel·ligibles. No hi he pas arribat sempre, ben entès. Però jo veic que, tant per tant, sempre és preferible que els papers siguin intel·ligibles.

Encara que aquest volum de "Cosa, vint," no hagués estat mai pensat amb la preocupació de donar-lo hi una unitat, sinó que hagués estat planejat com a recull de temes diversos, he cregut, seguint el camí iniciat per "El vent de garbí" que no seria cap error, agrupar els seus sobre una determinada tendència. I així, "El vent de garbí," és un llibre essencialment unitari, "Llagosta i pollastre" aspira a ésser un llibre de tendència notòriament i accentuadament

daument temestre. Gaicabí tot el present volum
ertà destinat a parlar de la nostra cuina i del
fenomen curiósissim de les nostres festes majors,
en el qual, la cuina hi té un volum tan dens.
Això no val pas dir que jo enfocui la relació
de les festes majors desde un punt de vista ^{exclusiu}
exclusiu: tanta importància com la cuina, ^{teme}
aquest paper de la festa, les sardanes, per exemple
tot això, però, més que de llegir, senceri per més a-
quest el·lebre sobre ~~el~~ comi deus uniuador li unitat
per uns ^{deparat} hontgus ^{teme} temes, trs.

~~del~~ dels primers non o deu volums que en un es-
par tan cent de temps he publicat a la "Biblio-
tea selecta", alguns crítics han dit, que la meua
pretesió consisteix en fer un inventari de les coses
del ~~moment~~ en l'època present. Aquest - dit
si'quí de pas - és el primer ^{compleixent} ^{concepte} ^{el} compliment
que la crítica m'ha fet. ^{després} ^{de} ^{he} ^{acceptat} ^{el} ^{concepte} ^{del} ^{parat} i
com he acceptat ~~el~~ ^{el} ^{atac} ^{del} ^{parat} i
com puc acceptar ~~el~~ ^{el} ^{que} ^{el} ^{futur} ^{podria} ^{ind}
fectiblement: amb un aire estàic i impassible.

Malgrat la fama de sonegar i de frivol que due
generacions successives m'han atribuït sense con-
ker-me - car jo soc un home ^{considero} obligat a
negut personalment - en ^{considero} obligat a
dir que tinc un elevadíssim concepte de la
missió de l'escriptor en relació amb l'època
que viu. To no veu que l'escriptor porta cap
mensatge personal exclusiu. Aquesta és l'ulti-
ma forma del romanticisme ^{literari} - la
meua pretesió i pretil que el romanticisme
literari ha produït. El que jo crec, per contra,
és que l'escriptor té una ^{responsabilitat} ^{total}
devant de l'època ^{que} ^{li} ^{ha} ^{tocat} ^{vivre}. Això
gaicó d'un escriptor ^{és} ^{observar}, ^{relatar}, ^{ma-}
nifestar l'època que li ha tocat ^{vivre}. Això
és infinitament més important que la imitat
i es ^{fantàtiques} ^{per} ^{arribar} ^a ^{una} ^{origina-}
litat ^{imaginària}. La literatura és el reflex
d'una societat determinada en un determinat
moment. L'axioma - valable de, de el temps me,
reulat - és de ^{sanctis} i jo ^{made} ^{tament}

~~de~~ ~~de~~ el compartixo. ^{incentiu} ^{de} ^{la} ^{situació}
que jo pretenc fer un inventari de la situació
del país en aquest moment, és ^{evident} ^{si'm}.
m'hi porta, ^{el} ^{concepte} ^{que} ^{afirma} ^{l'e}.
criptor i el personal sentit de ^{responsabilitat}. Ara
he: una cosa és pretendre una cosa i l'altra ob-
tenir-la. Feu-me el favor de no ^{considerar} ^{me}
tan ^{incentiu} ^{per} ^{confondre} ^{aquests} ^{dos} ^{temes}
alegrement.

Si arribaré a algun resultat, ho diran els
~~seixanta~~ volums que si es donen una, dete-
minada propietat ^{publicar} ^{requerint} ^{el} ^{vi-}

tení de revisar que ha presidit l'elaboració d'a-
quests primers. Abans no havia aplegat fet, en-
tonces en el Tercer de la guerra com pletura. Per-
so, he dit diverses vegades, que la meua obra
no es, perentorà ment, més que una adició de
fulls d'un diari intima vastíssima. No puc,
per ara i tant, dir res més.

Es molt possible que aquesta sèrie de "Co-
ses vistes" vagi encara seguida d'una sèrie pos-
terior. Però a part dels volums de "Coses vistes",
queden per organitzar molts altres llibres.

Josep Pla

Mar Pla - Tarda 1952.